

ilustrowany słownik wyrazów obcych

skafander

fakir

dramat

harmonia

syrena

zabawne scenki do każdego hasła

szczególnie polecany przez nauczycieli

najczęściej spotykane wyrazy obcego pochodzenia

Ilustrowany słownik wyrazów obcych

Autorka:
Katarzyna Cwiękała

Ilustracje:
Paweł Kołodziejski

Redakcja i korekta:
Agnieszka Woźny, Maria Zagnińska

Projekt okładki:
BROS

Skład:
BROS

ISBN 978-83-7517-369-7

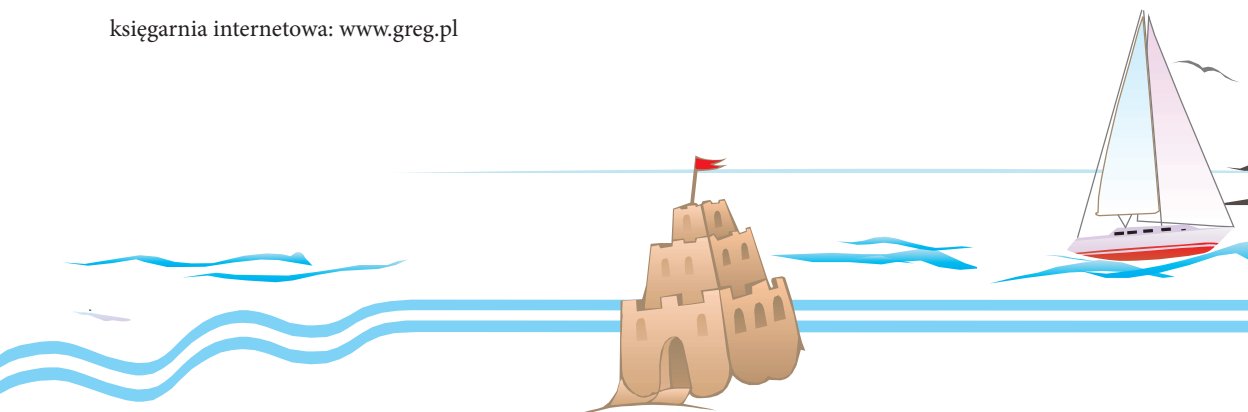
Kraków

© Copyright by Wydawnictwo GREG®

Żadna część niniejszej publikacji nie może być reprodukowana lub przedrukowywana bez pisemnej zgody Wydawnictwa GREG®. Dotyczy to także przenoszenia danych do systemów komputerowych, wykonywania fotokopii i mikrofilmów.

Wydawnictwo GREG®
31-979 Kraków, ul. Klasztorna 2B
tel. (12) 680 15 50
www.greg.pl

księgarnia internetowa: www.greg.pl

Drodzy Czytelnicy – rodzice i dzieci!

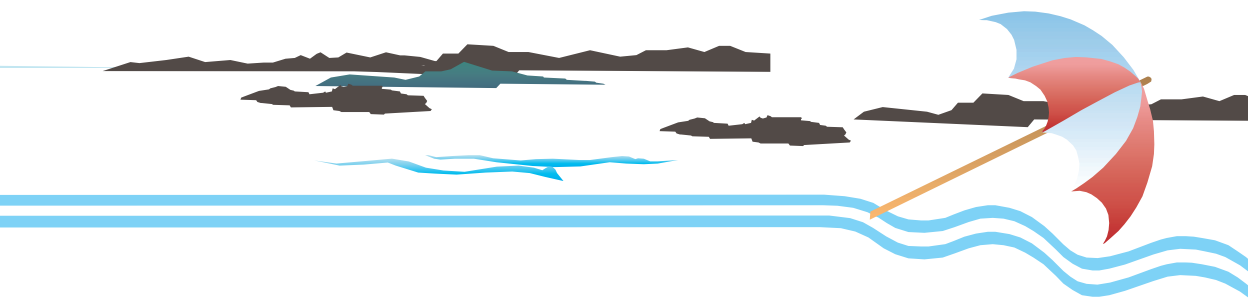
Istnieją różne typy słowników wyrazów obcych, różniące się od siebie nie tylko objętością, ale także wieloma innymi charakterystycznymi cechami. *Ilustrowany słownik wyrazów obcych*, który trzymacie Państwo w rękach, skierowany jest do wymagającego odbiorcy, jakim jest uczeń szkoły podstawowej. Dokonano więc starannego doboru haseł, uwzględniając przede wszystkim te, z którymi dziecko spotyka się najczęściej w domu, w środowisku rówieśników i w szkole. Nie ma tu skomplikowanych, nieprzydatnych terminów naukowych, za to jest słownictwo odnoszące się do codzienności dzieci – sportu, mody, muzyki, filmu, komputerów, szkoły, relacji towarzyskich itp. Dzięki temu słownik wychodzi naprzeciw realnym potrzebom młodych użytkowników.

Ponadto ważny jest, zwłaszcza dla młodego czytelnika, z myślą o którym słownik powstał, prosty język użyty w objaśnieniach po wyrazie hasłowym. Aby jeszcze łatwiej było zrozumieć sens nowego terminu, hasła zilustrowano zabawnymi historyjkami. Historyjki te mają swojego bohatera – ucznia szkoły podstawowej – który opowiada o sobie i swoich przygodach. Dzięki temu *Słownik...* stał się książką, którą można czytać dziecku na głos i dobrze się przy tym bawić. Oprócz tego przy każdym hasle podano, z jakiego języka i od jakiego wyrazu pochodzi.

Dodatkową atrakcją *Słownika...* są wykonane z najwyższą starannością kolorowe, zabawne ilustracje, odnoszące się do haseł i wyjaśniających je historyjek. Zachęcają one do samodzielnej lektury i uprzyjemniają ją.

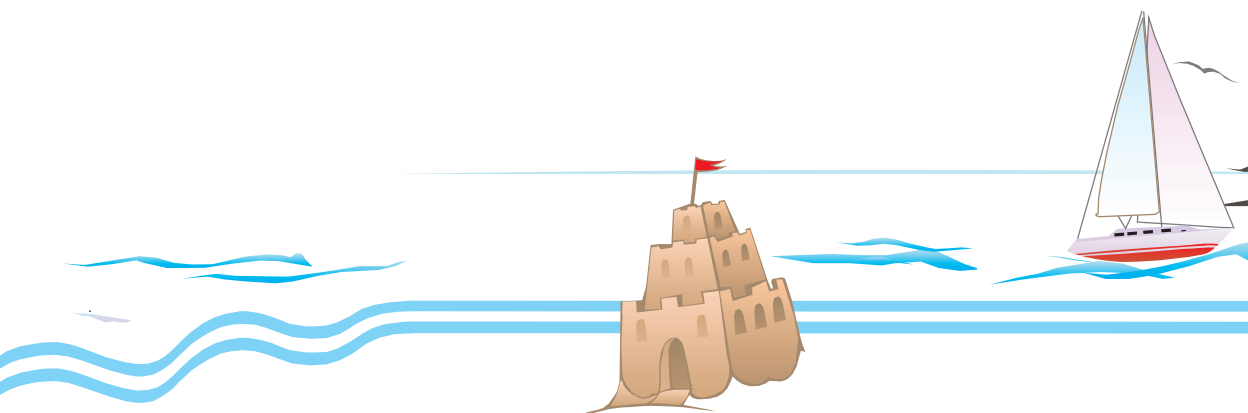
Życzymy zatem wszystkim Czytelnikom – dzieciom i rodzicom – wielu miłych chwil w towarzystwie *Ilustrowanego słownika wyrazów obcych!*

Autorka
i
Wydawnictwo GREG

Wykaz skrótów:

ang. – angielski
ar. – arabski
austr. – australijski
czes. – czeski
fin. – fiński
fr. – francuski
gr. – grecki
hiszp. – hiszpański
hol. – holenderski
litew. – litewski
łac. – łaciński
niem. – niemiecki
polin. – polinezyjski
ros. – rosyjski
rus. – ruski
stpol. – staropolski
tur. – turecki
ukr. – ukraiński
węg. – węgierski
wł. – włoski

ABDYKACJA (łac. *abdicatio*) – rezygnacja z tronu, dobrowolne lub przymusowe zrzeczenie się władzy przez króla, monarchę.

Dziś na lekcji historii pani opowiadała nam o abdykacji pewnego króla, który pokochał kobietę z ludu i dlatego oddał władzę w ręce swego kuzyna. Dziewczyny były pod wrażeniem opowieści i poświęcenia dla uczucia. Ja bym dla jednej kobiety nie abdykowałam.

ABONAMENT (niem. *Abonnement*) – opłata za otrzymywanie lub użytkowanie czegoś, którą należy uiścić przed otrzymaniem bądź użytkowaniem danej rzeczy lub co jakiś okres czasu.

Zosia opłaciła abonament telewizyjny na cały 2011 rok. Teraz wszyscy domownicy będą mogli oglądać w swych pięciu pokojach pięć różnych stacji telewizyjnych na pięciu różnych odbiornikach.

ABONENT (niem. *Abonnement*) – osoba, która uiściła z wyprzedzeniem opłatę przed otrzymaniem bądź użytkowaniem rzeczy; osoba korzystająca z abonamentu.

Jako abonent TVP mam swoje prawa. Żądam więc większej ilości filmów dla dzieci! Podobno jako abonent mam też obowiązki. O nich jednak nic nie słyszałem.

ABSENCJA (łac. *absentia*) – nieobecność w szkole, pracy.

Dowiedzieliśmy się, że Tomek z powodu dużej absencji nie otrzymał promocji do szóstej klasy. Nie rozumieliśmy, o co chodzi. Dopiero Kaśka wyjaśniła, że absencja to nieobecność. Skoro go nie było w klasie piątej, nie mógł przejść do szóstej.

ABSOLWENT (niem. *Absolwent*) – osoba, która ukończyła szkołę, kurs, studia itp.

Dziś nazwano mnie absolwentem! W końcu skończyłem szkołę podstawową. Mój złośliwy brat powiedział, żebym nacieszył się tą chwilą, bo absolwentem innej szkoły trudno mi będzie zostać, jeśli nadal będę tak się przykładał do nauki, jak dotąd.

ABSTRAKCJA (łac. *abstractus* – oddzielony)

1. w języku potocznym: pogląd oderwany od rzeczywistości, pomysł niemożliwy do urzeczywistnienia.

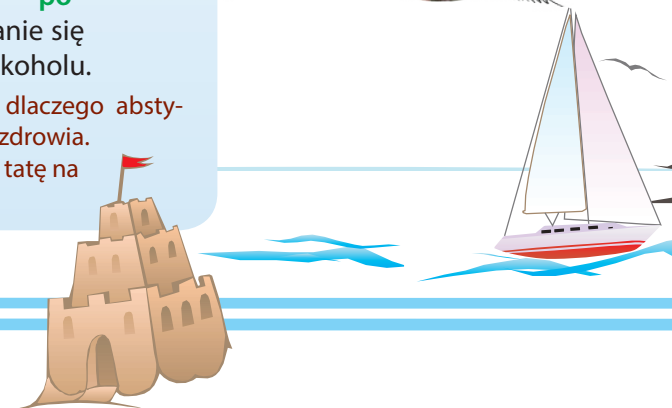
Przy podwórkowym trzepaku udało nam się skonstruować wehikuł czasu. Wszyscy nam go zazdrościli. Jedynie Bartek-mądrała krzychał, że podróże w czasie to abstrakcja! Tylko nam zepsuł zabawę.

2. w sztuce: obraz, rzeźba abstrakcyjna, czyli dzieło nieprzestrzegające zasad zgodności z rzeczywistością.

Rzeźba, której zdjęcie widziałem w szkole, to abstrakcja. Niby wykonał ją wielki artysta, ale ja wolę takie, przy oglądaniu których wiem, co przedstawiają.

ABSTYNERNCJA (łac. *abstinentia* – powściągliwość) – powstrzymywanie się od czegoś, zwłaszcza od picia alkoholu.

Wychowawczynie tłumaczyła nam, dlaczego abstynencja jest taka ważna dla naszego zdrowia. Darek powiedział, że musi namówić tatę na

abstynencję od chodzenia na mecze, bo to będzie dobre dla zdrowia mamy.

ABSURD (łac. *absurdus* – niedorzeczny) – coś niezrozumiałego, bzdura, niedorzeczność.

Agnieszka pociała się niemiłosiernie, udzielając odpowiedzi na pytania pani od historii. Z każdą chwilą robiła się coraz bardziej czerwona, a oczy pani coraz większe. W końcu pani stwierdziła, że wypowiedź Agnieszki to kompletny absurd. O dziwo, Agnieszka zgodnie kiwnęła głową.

ADAPTACJA (łac. *adaptare* – przystosowywać) – dostosowanie.

1. przystosowanie czegoś do innego użytku niż było przeznaczone.

Architekt wyjaśnił rodzicom, że budynek, przed którym stoimy, był kiedyś stodołą. Zdaniem rodziców adaptacja stodoły na budynek mieszkalny to doskonały pomysł. Nie mogliśmy w to z siostrą uwierzyć! Zamieszkamy w stodole!

2. przeróbka powieści lub opowiadania na utwór sceniczny lub scenariusz filmowy.

Pani objaśniła podczas lekcji, że film „W pustyni i w puszczy” jest adaptacją książki Sienkiewicza. Poleciła, abyśmy uważnie oglądali i wypisali trzy różnice między powieścią a adaptacją filmową.

3. umiejętność przystosowania człowieka lub grupy ludzi do warunków życia np. w danej grupie.

Adaptacja w naszej klasie była dla Tomka bardzo trudna. Ciągłe zaczepiał dziewczyny, kłócił się z chłopakami. Po bójce z Jackiem czeka go długa rozmowa wychowawcza. Być może po niej w końcu się zaadaptuje.

ADRESANT (fr. *adresser* – adresować) – ktoś, kto wysyła (nadaje) informację, list, paczkę.

Byliśmy bardzo dumni z zebrania pieniędzy i produktów dla najbardziej potrzebujących w naszym mieście. Nawet w gazecie napisano, że uczniowie szkoły podstawowej byli adresantami paczki świątecznej.

ADRESAT (fr. *adresser* – adresować) – osoba, która jest odbiorcą informacji, listu, paczki.

Adresatami paczki świątecznej przygotowanej przez uczniów szkoły podstawowej byli wychowankowie domu dziecka.

ADMINISTRATOR (łac. *administro* – zarządzać) – osoba zarządzająca, zarządca.

Jarek z zadowoleniem oznajmił nam, że wie, kto jest administratorem szkolnej strony internetowej. Dojście do tego, że to pan od informatyki, zajęło mu dwa dni. My wiedzieliśmy już wczoraj.

ADNOTACJA (łac. *adnotatio*) – krótka informacja, notatka, dopisek.

Stało się! Na marginesie mojego zeszytu pojawiła się adnotacja o braku pracy domowej. Pani poprosiła o podpis rodziców pod informacją. Ciekawe, dlaczego nie wpisuje adnotacji, gdy mam zadanie?

ADOPCJA (łac. *adoptare* – przyjąć do rodziny) – uznanie cudzego dziecka za własne zgodnie z zasadami prawa.

Po całej klasie rozniosła się wiadomość, że Paulina, która mieszka w domu dziecka, zostanie adoptowana. Wszyscy zastanawialiśmy się, jak to jest przez jedenaście lat nie mieć rodziców...

ADORACJA (łac. *adoratio*) – cześć, uwielbienie.

Chciałem zaprosić Kasię na mecz piłki nożnej, ale mama wytłumaczyła mi, że to nie jest najlepszy sposób adoracji dziewczyny. W końcu poszliśmy do zoo.

Czy mogę cię zaprosić do... zoo?

Adorujesz mnie?

ADWENT (łac. *adventus* – przyście) – w religii chrześcijańskiej: cztery tygodnie poprzedzające Boże Narodzenie.

Katecheta zachęcał nas do udziału w roratach podczas całego adwentu. Przez cztery adwentowe tygodnie! Nie wiem, kto z naszej klasy będzie w stanie wstać o szóstej. Wszyscy ciągle się spóźniamy na jedenastą!

ADWERSARZ (łac. *adversarius*) – ktoś mający inne zdanie, poglądy; przeciwnik.

Podczas dzisiejszej dyskusji, która o mało nie przerodziła się w kłótnię, dowiedzieliśmy się, że jeśli tylko chcemy, możemy dojść do porozumienia. Tylko Wojtek nie potrafił dogadać się ze swoim adwersarzem i niegrzecznie zarzucał mu głupotę.

ADWOKAT (łac. *advocatus* – wezwany na pomoc) – prawnik zajmujący się obroną kogoś przed sądem.

Wujek stwierdził, że skoro wynajęliśmy najlepszego adwokata w mieście, na pewno sąd przyzna nam niemałe pieniądze. Póki co jednak to wujek płaci niemałe pieniądze najlepszemu adwokatowi w mieście.

AFISZ (fr. *affiche*) – ogłoszenie, często w formie plakatu, które reklamuje jakieś wydarzenie np. kulturalne, umieszczane w miejscach dostępnych dla ludzi (tablice ogłoszeń, słupy).

Klasa teatralna naszej szkoły wywiesiła afisz informujący o nowym przedstawieniu. W roli głównej występuje Jola z 6 „b”. Znowu przez kolejne miesiące będziemy wysłuchiwać jej przechwałek. Michał wpadł na pomysł, że zerwie afisz i nikt na przedstawienie nie przyjdzie. Wiedzieliśmy jednak, że taki odważny to on wcale nie jest.

AFORYZM (gr. *aphorismós* – definicja) – zwięzłe zdanie, błyskotliwe

sformułowanie, zawierające jakąś myśl filozoficzną, naukę moralną itp.

„Byłbyś mistrzem w tworzeniu aforyzmów, gdyby twoje wypowiedzi były nie tylko krótkie, ale także miały jakiś sens” – stwierdziła pani od polskiego. Wydaje mi się, że ona mnie chyba nie lubi.

AFRONT (fr. *affront* – **zniewaga**) – obraźliwe, lekceważące zachowanie.

Na lekcji historii poznaliśmy kodeks rycerski. Dowiedzieliśmy się, że dla rycerza prawdziwym afrontem było oskarżenie go o brak odwagi. To dziwne, dziś nazwałem Tomka tchórzem i wcale nie uznał tego za obraźliwe. Widać nie nadaje się na rycerza.

AGENT (łac. *agens* – **działający, sprawca**)

1. osoba pośrednicząca w zawieraniu umów w zamian za wynagrodzenie, wynikające z tej umowy, np. agent mieszkaniowy, ubezpieczeniowy.

Moi rodzice ubezpieczyli samochód u agenta, który dał im największe zniżki.

2. tajny pracownik policji lub służb specjalnych.

Uwielbiam oglądać filmy o przygodach Agenta 007, Jamesa Bonda. Jak dorosnę, też zostanę takim agentem i uratuję świat przed złem.

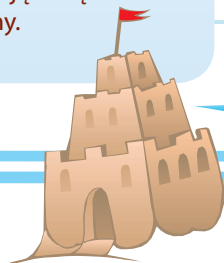
AGRESJA (fr. *agression*)

1. w języku prawniczym: napaść jednego państwa na drugie.

Grałem z kolegą w grę komputerową, ale powiedział, że moje działanie to agresja wobec jego kraju, i się obraził.

2. w psychologii: wroga, zaczepna i napaściwa postawa wobec innych.

Doszliśmy z tatą do wniosku, że przestaniemy chodzić na mecze. Pseudokibice okazują taką agresję, że aż strach wejść na trybuny.

...miłym akcentem
podczas urodzin Kasi były
zawody w scrabble...

AKADEMIA (gr. *Akadémia*)

1. instytucja, w której zatrudnieni są wybitni uczeni lub artyści.

Moja ciotka pracuje na Akademii Medycznej w Katowicach.

2. uczelnia, szkoła wyższa o określonym kierunku (profilu), np. Akademia Ekonomiczna.

Mój brat oznajmił rodzicom, że po maturze pójdzie na studia na Akademię Ekonomiczną. Tata bez entuzjazmu stwierdził, że najpierw musi zdać maturę, a nic na to nie wskazuje. Brat się obraził i zamknął się na cały wieczór w pokoju.

3. uroczyste spotkanie z jakiejś okazji, zazwyczaj składa się z części oficjalnej i artystycznej.

W naszej szkole odbyła się uroczysta akademia z okazji zakończenia roku szkolnego. To ulubiona akademia naszej klasy, choć jest zawsze strasznie nudna. Po niej są już przecież wakacje!

AKAPIT (łac. *a capite* – od głowy, od rozdziału) – wcięcie w tekście dotyczące pierwszego wiersza.

Pani na języku polskim nieustannie powtarza, że każdą wypowiedź pisemną zaczynamy od akapitu. Po co to mówi, przecież i tak nikt z nas o tym nie pamięta?

AKCENT (łac. *accentus* – przyśpiew)

1. w nauce o języku: wyróżnienie sylaby w wyrazie za pomocą silniejszego wymówienia.

Pani mówiła dziś, że w języku polskim akcent najczęściej pada na przedostatnią sylabę w wyrazie. Gdybym jeszcze wiedział, co to jest sylaba!

2. element wyróżniający się, nadający całości określony charakter.

Miłym akcentem podczas urodzin Kasi były zawody w scrabble. Wszyscy doskonale się bawili.

AKCEPTACJA (łac. *acceptatio* – przyjmowanie)

– wyrażenie zgody na coś, aprobata.

Wciąż nie mogliśmy się zgodzić: góry, miasto, a może morze? No i na ile dni pojechać? Dwa czy cztery? Każdy przedstawiał swoje racje. W końcu głos zabrał przewodniczący klasy i przedstawił taką ofertę, która uzyskała akceptację wszystkich. Jedziemy na trzy dni nad jezioro.

AKCJA (łac. *actio* – działanie)

1. przebieg zdarzeń w utworze (np. powieści, opowiadaniu, filmie itp.).

Na wczorajszym filmie omal nie zasnąłem – miał niemożliwie nudną akcję.

2. w ekonomii: papier wartościowy, dokument poświadczający udział właściciela w kapitale spółki.

Mój tata rok temu kupił pakiet akcji pewnej spółki. Wczoraj nie chciał go sprzedać, bo uważał, że za mało dostanie, a dziś biegął po pokoju i wyrwał sobie włosy z głowy, bo cena tych akcji nagle spadła o połowę.

AKTA (łac. *actus* – czyn) – zbiór dokumentów.

W biurze mojego taty wszędzie płatają się akta. Jak on tu coś znajduje? Ostatnio twierdził, że to w moim pokoju jest bałagan...

AKTYWACJA (łac. *activus* – czynny) – w telekomunikacji: włączenie telefonu do jakiejś sieci, umożliwiające jego działanie; szerzej: uruchomienie na stałe jakiegoś urządzenia.

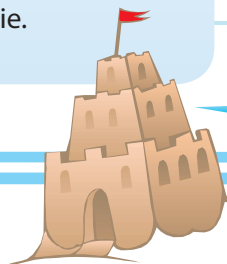
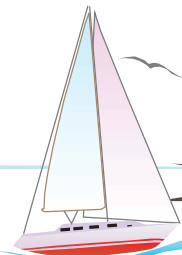
Wczoraj otrzymałem w prezencie najnowszy model telefonu. Dziś w salonie mam dopełnić aktywacji, aby móc się wszystkim pochwalić. Agnieszka pięknie z zazdrości!

AKTYWNOŚĆ (łac. *activus* – czynny) – czynny udział, podejmowanie działań i prowadzenie go intensywnie.

Na wczorajszym filmie omal nie zasnąłem – miał niemożliwie nudną akcję...

Aktywność fizyczna mi służy!

Moja
siostra robi
fantastyczne
akrobacje...

Wszyscy chwalą Zośkę za jej aktywność. Udziela się na lekcjach, bierze udział w zajęciach pozalekcyjnych, pomaga w schronisku dla psów, w wolnym czasie jeździ konno. Mama nie może zrozumieć, że dla jego brata szczytem aktywności jest wyrzucenie raz w tygodniu śmieci i codzienny spacer z psem.

AKOMPANIAMENT (wł. *accompagnamento*)

1. w języku potocznym: dźwięki towarzyszące czemuś.

Przygotowaliśmy klasowe jasełka. Wszystkie kolędy śpiewaliśmy przy akompaniamencie fletu i skrzypiec. Było naprawdę uroczyście.

2. instrumentalne towarzyszenie wykonawcom.

Wczoraj byłem na koncercie, na którym śpiewał znakomity artysta. Szkoda tylko, że wcale nie słyszałem jego śpiewu – akompaniament zupełnie go zagłuszył.

AKOMPANIATOR (wł. *accompagnatore*) – muzyk przygrywający soliście, wykonujący akompaniament.

Dyrektor z dumą przedstawił akompaniatora na dzisiejszej uroczystości. Okazał się być nie tylko laureatem wielu nagród, ale w przeszłości także uczniem naszej szkoły.

AKROBACJA (gr. *akrobátēs*)

1. wykonywanie skomplikowanych ćwiczeń gimnastycznych, ewolucji wymagających sprawności fizycznej.

Nie potrafię stanąć na głowie, zrobić mostka ani gwiazdy. Popisy akrobacyjne nie są moją mocną stroną. Kolejne oceny tego dowodzą. Przeciwnie moja siostra – ona jest chyba z gumy.

2. popisy lotnicze polegające na wykonywaniu przez samolot lub szybowiec określonych figur.

Wczoraj byłem na pokazach lotniczych. Piloci wykonywali takie akrobacje, że widzom zapierało dech w piersiach.

AKROBATA (gr. *akrobátēs*) – osoba, która wykonuje akrobacje, zazwyczaj niezwykle sprawna fizycznie.

Kazik chce zostać akrobatą, ale jeśli nadal będzie opychał się frytkami i czekoladą, w życiu nim nie zostanie. Nie ćwiczy mięśni, nie dba o kondycję. Jedyne ćwiczenia, jakie uprawia, to rytmiczne otwieranie ust i przeżuwanie.

AKROBACYKA (gr. *akrobátēs*) – sztuka wykonywania akrobacji.

To, co zrobiła dziś moja siostra, gdy potknęła się na szczycie schodów, to była prawdziwa akrobacyka. Ale nie spadła! Mówiłem, że ona jest z gumy.

AKWARELA (wł. *acquarello*)

1. rodzaj farby; farba wodna.

Okazuje się, że Asia jest złośliwa. Krytkowała obraz Magdy wykonany akwarelami, sama zaś nie potrafiła namalować nawet w połowie tak dobrego.

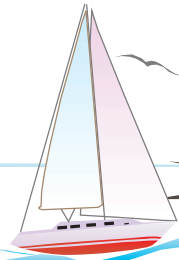
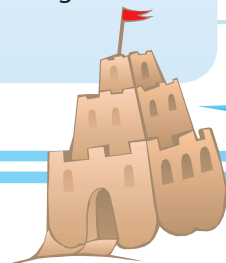
2. technika malowania farbami wodnymi.

Kiedy pani skomentowała jej obrazek, Asia nagle stwierdziła, że akwarela to jednak trudna technika, choć przedtem mówiła coś innego!

3. obraz namalowany tą techniką.

Pani uspokoiła obie dziewczynki, akwarelę Magdy oceniając na szóstkę, a Asi na czwórkę z minusem.

ALARM (wł. *all arme – do broni*) – dźwiękowy sygnał informujący o niebezpieczeństwie, wezwanie do ukrycia lub określonego działania.

Na dźwięk syreny alarmowej wszyscy wyszliśmy przed szkołę, oczekując informacji, co się stało. Pewnie znowu ktoś zadzwonił, że jest bomba. To się staje nudne...

ALEGORIA (gr. *allēgoría*) – w literaturze i sztuce: obraz, mający poza znaczeniem dosłownym jednoznacznie określony sens przenośny; np. sprawiedliwość – kobieta z przepaską na oczach, z mieczem i wagą.

Narysowałem dla Kasi dwa serca przebite strzałą, mam nadzieję, że zrozumie tę alegorię. Co jednak, jeśli pomyśli, że planuję morderstwo?

ALERGIA (fr. *allergie*) – uczulenie objawiające się najczęściej wysypką, dusznościami, obrzękiem itp.

– Prosiaczek! Wyglądasz jak prosiaczek! – krzyczała siostra na mój widok. Cały spuchłem, nie mogłem oddychać, moją skórę pokryły czerwone, swędzące plamy. Na szczęście lekarz stwierdził alergię na truskawki, a nie świnkę.

ALGI (łac. *alga*) – w botanice: glony występujące w wodach morskich, stosowane w przemyśle spożywczym, chemicznym, farmaceutycznym.

Kosmetyczka zaproponowała mamie upiększającą maseczkę z alg. Moim zdaniem mama z cuchnącą brązowozieloną mazią na twarzy wcale nie wyglądała pięknie. Odetchnąłem, gdy okazało się, że nie musi tej papki nosić stale.

ALIBI (łac. *alibi* – gdzie indziej) – dowód, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa przebywała gdzie indziej w czasie, gdy zostało ono popełnione.

Zapytana o tajemnicze zniknięcie bombonierki, siostra powiedziała, że ma alibi – była w swoim pokoju. Szkoda, że widział to tylko pies...

a

b

c

d

e

f

g

h

i

j

k

l

ł

m

n

o

p

r

s

t

u

w

z

ż

ALIENACJA (fr. *aliénation*) – poczucie wyobcowania, odosobnienia.

Bohaterka naszej lektury z nikim się nie spotykała, z nikim nie rozmawiała, często przesiadywała w samotności. Była zamknięta w sobie i bardzo nieśmiała. Pani nazwała taki sposób zachowania alienacją.

AMATOR (łac. *amator* – miłośnik)

1. miłośnik, zwolennik.

Tomek to amator zdrowego żywienia, nie je słodczy ani fast foodów. Jakoś nie mogę pójść w jego ślady.

2. osoba zajmująca się czymś niezawodowo, nieposiadająca wykształcenia w danym kierunku.

Mój tata jest z wykształcenia prawnikiem, a mimo to potrafi rozłożyć silnik samochodowy na części i naprawić każdą usterkę. Jest mechanikiem-amatorem.

3. osoba chętna do czegoś.

Ola jest amatorką domowych wypieków. Widać to po jej okrągłym brzuszku; na pewno weźmie udział w konkursie na najsmaczniejsze pączki – oczywiście jako sędzia.

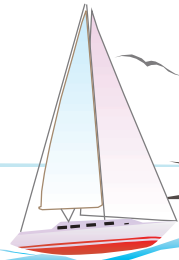
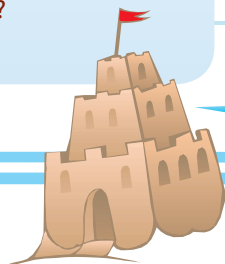
4. w sporcie: zawodnik uprawiający sport nie dla korzyści materialnych.

Tomek nie należy do klubu sportowego, biega jako amator.

AMBONA (gr. *ámbōn* – wypukłość)

1. mównica w kościele służąca do wygłaszania kazań podczas nabożeństw.

Ksiądz wszedł na ambonę i donośnym głosem nawoływał do nawrócenia. Wszystkich przejęło jego kazanie. Ciekawe, na jak długo?

2. zamaskowana platforma na podwyższeniu, służąca myśliwym do polowania lub obserwowania zwierzyny.

Uciekaliśmy co sił w nogach. Rozwścieczone zwierzę było tuż za nami. Jeden po drugim wskakiwaliśmy na drabinę, aby dostać się na ambonę, skąd mogliśmy bezpiecznie obserwować samicę dzika z małymi. Ciekawe tylko, jak teraz wrócimy do domu.

AMBASADOR (fr. *ambassade* – poselstwo)

– przedstawiciel reprezentujący państwo wobec innego państwa lub organizacji międzynarodowej, dyplomata.

Pani Hanna Suchocka była przez wiele lat polskim ambasadorem w Rzymie. Jest to niezwykle zaszczytna funkcja móc reprezentować kraj poza jego granicami.

AMBICJA (łac. *ambitio*)

1. duma, honor, godność.

Ambicja nie pozwalała Pawłowi na obrażanie i okłamywanie innych. Dlatego przyznał się od razu do winy i poniósł konsekwencje. Nie będzie mógł wychodzić po szkole z domu przez najbliższe dwa tygodnie.

2. dążenie do wybicia się, odniesienia sukcesu.

Mój kuzyn zawsze miał wielką ambicję, więc nie dziwię się, że skończył szkołę z wyróżnieniem, został przewodniczącym nowej klasy i bierze udział w ogólnopolskim konkursie. Pewnie też go wygra.

AMBULANS (fr. *ambulance*) – karetka pogotowia, samochód pocztowy itp.

Ambulans mknął na sygnale do najbliższego szpitala. Wszystkie samochody, w tym także nasz, zjeżdżały mu z drogi. Rodzice wytłumaczyli mi, że w karetce znajduje się człowiek potrzebujący natychmiastowej pomocy i dlatego trzeba jej umożliwić jak najszybszą jazdę.

ANARCHIA (gr. *an-archía* – brak rządu) – brak władzy, osoby rządzącej; stan chaosu, nieporządku.

Pani opowiadała nam o królu, który uciekł w popłochu z kraju i zapanowała anarchia. Każdy robił, co chciał. Pomyślałem, że dobrze byłoby robić wszystko, na co ma się ochotę. Szybko jednak wróciłem do rzeczywistości, gdy usłyszałem o skutkach tej anarchii.

ANATOMIA (gr. *anatomé* – rozcięcie, przekrojenie) – nauka o budowie organizmu ludzkiego i zwierzęcego.

– Aby zostać lekarzem, musisz się nauczyć anatomii, znać na pamięć każdą kość, mięsień, narząd – straszyla mnie pani od biologii. Mama powiedziała później, że to nie straszenie, bo anatomia jest jednym z najtrudniejszych przedmiotów na studiach medycznych. Doszedłem więc do wniosku, że bycie lekarzem to jednak nie dla mnie.

ANEKS (łac. *annexus* – przyłączenie) – dodatek uzupełniający tekst książki.

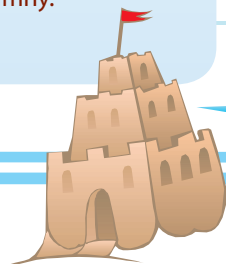
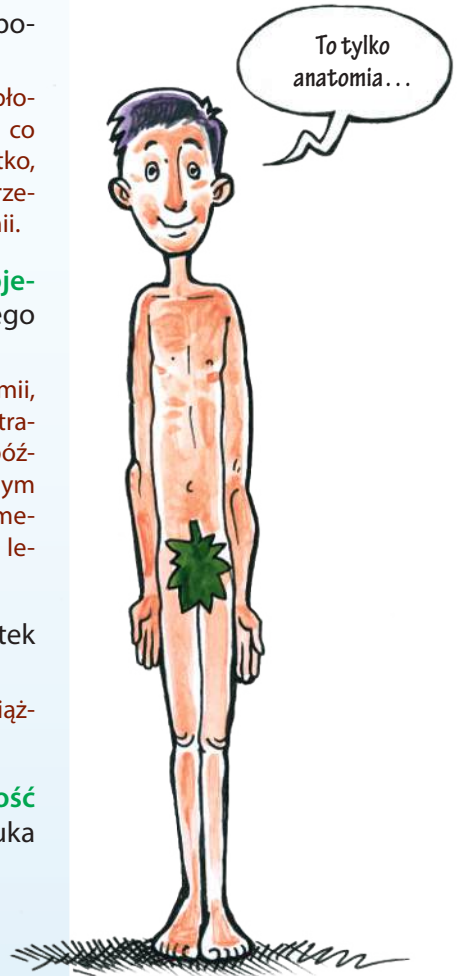
Zawsze czytam aneksy zamieszczone na końcu książki. Można w nich wyczytać różne ciekawostki.

ANESTEZJOLOGIA (gr. *anaisthēsia* – nieczułość + *lógos* – rozum) – dział medycyny, nauka o znieczulaniu i leczeniu bólu.

Lekarz anestezjolog znieczulił mnie do zabiegu, dzięki czemu nie był on bolesny. Jestem mu za to bardzo wdzięczny.

ANIMIZACJA (łac. *anima* – dusza) – rodzaj przenośni, polegającej na przypisaniu przedmiotom martwym, zjawiskom natury lub pojęciom abstrakcyjnym właściwości żywych istot.

Na lekcji języka polskiego wyszukiwaliśmy w wierszach animizację. Podałem dwa przykłady: „stół poruszył się”, „garnek oddychał”. Pani pokiwała z aprobatą głową; byłem z siebie dumny.

Z zebranych ankiet wynika, że lecimy odwiedzić Ziemię

Zamieszczę anons w prasie, że... jestem anonimem

ANKIETA (fr. *enquête*) – zbiór pytań według ustalonego schematu, mający na celu zebranie opinii o jakiejś sprawie.

Postanowiliśmy przeprowadzić wśród uczniów naszej szkoły ankietę na temat tego, jakie produkty powinny być sprzedawane w szkolnym sklepiku. Wyniki ankiety zaskoczyły nas samych. Dziwne rzeczy chcemy jeść!

ANONIM (gr. *anōnymos* – bezimienny)

1. tekst bez podpisu, często kłamiwy i zawierający groźby; utwór nieznanego autora.

Do dyrektora szkoły przyszedł anonim, w którym oskarżono sekretarkę o kradzież. Dyrektor powiedział, że to bzdura, i zniszczył go.

2. autor nieujawniający swego nazwiska.

– Autor *Kroniki polskiej* jest nieznanym, dlatego nazwano go Anonimem – tłumaczyła pani podczas lekcji.
– Jednak wasze kartkówki musicie podpisywać. Każda anonimowa wyląduje w koszu.

ANONS (fr. *annonce*) – zapowiedź, ogłoszenie, zawiadomienie zamieszczone w prasie.

W mojej ulubionej gazecie przeczytałem anons o zaginięciu rudego kota na naszym osiedlu. Obszedłem wszystkie piwnice. Było tam chyba ze dwadzieścia kotów, ale żadnego rudego. A już miałem nadzieję na nagrodę...

ANOREKSJA (ang. *anorexia*) – choroba polegająca na wstręcie do jedzenia i nałogowym odchudzaniu się stosowaniu różnych diet.

Przyjaciółka Basi zachorowała na anoreksję. Przestała jeść, strasznie schudła i teraz jest karmiona dożylnie w szpitalu.

ANTIDOTUM (gr. *antídōtum* – dany przeciw) – odtrutka, środek przeciwko truciznie.

a

b

c

d

e

f

g

h

i

j

k

l

ł

m

n

o

p

r

s

t

u

w

z

ż

Ilustrowany słownik wyrazów obcych

- zestaw najczęściej spotykanych wyrazów obcego pochodzenia
- słowa wyjaśnione w prosty i zabawny sposób
- śmieszna historyjka ilustrująca każde hasło
- kolorowe, ciekawe ilustracje
- polecany przez najlepszych nauczycieli

„*Ilustrowany słownik wyrazów obcych*” Wydawnictwa GREG to doskonała zabawa i jednocześnie nauka najciekawszych i najczęściej spotykanych wyrazów obcego pochodzenia.

Seria „Ilustrowane słowniki...” to zestaw słowników dla dzieci i młodzieży niezbędnych w pierwszych latach nauki.

Wszystkie lektury z opracowaniem, polecane przez najlepszych nauczycieli. Najszersza oferta na rynku.

Kompleksowa pomoc na lekcjach języka polskiego. Pomoce naukowe niezbędne każdemu uczniowi.

ISBN 978-83-7517-369-7

9 788375 173697 >

wydawnictwo edukacyjne **GREG**[®]

księgarnia internetowa: www.greg.pl